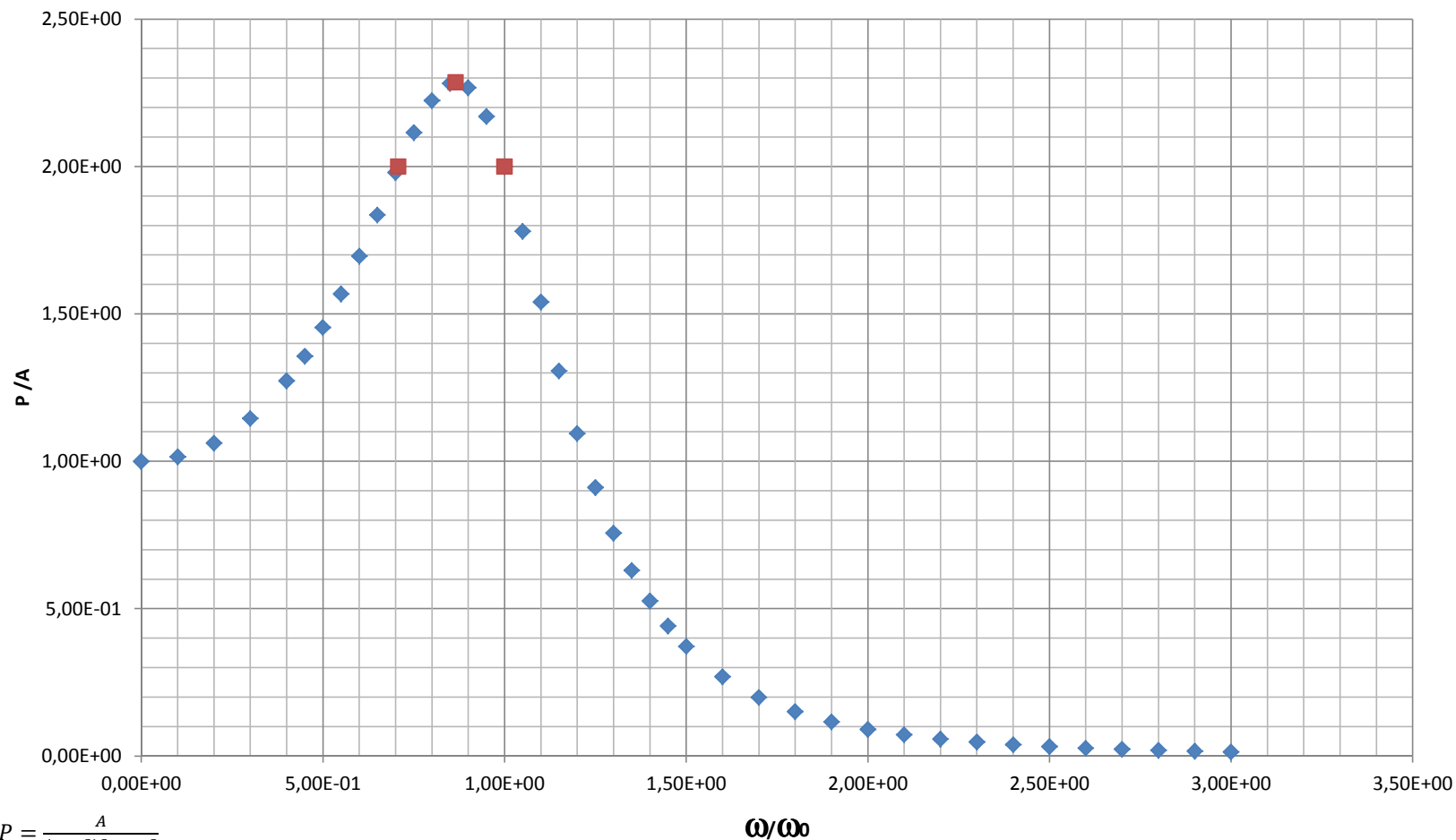

Effektutveckling som funktion av vinkelfrekvens

Fall 1: Ideal spänningskälla (E) ansluten till $Z=j\omega L+(R \text{ parallell med } 1/j\omega C)$

Fall 2: Ideal strömkälla (I_0) ansluten till $Z=1/j\omega C$ parallell med $(j\omega L+R)$

$$P = \frac{A}{(1-x^2)^2 + K \cdot x^2}$$

Fall 1: $A = \frac{|E|^2}{2R}$, $K = \frac{L}{CR^2}$ och $x^2 = \omega^2 LC = (\omega/\omega_0)^2$

Fall 2: $A = 0,5 \cdot R \cdot |I_0|^2$, $K = \frac{CR^2}{L}$ och $x^2 = \omega^2 LC = (\omega/\omega_0)^2$

Båda fallen ger samma graf. I figuren ovan är $K=0,5$.

Röda kvadrater anger exakta värden för effekten vid ωr , ω för $P_{\max}$ samt ωo .